

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501 ☎: 06-1/441-6502

✉: titkarsag@panasztestulet.hu

🌐: www.panasztestulet.hu

Ügyszám: FRP/300/2013/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

358/2013. (XII. 11.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **I. r.** panaszos és képviselőjében is eljáró **II. r. panaszos** 2013. április 23-án előterjesztett **panaszát** a 2013. december 11-én megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

á t t e s z i

az intézkedést foganatosító szerv – K. városi Rendőrkapitányság – vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben alapjogot csekély mértékben sértő intézkedésre került sor.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

A II. r. panaszos 2013. április 23-án faxon előterjesztett beadványában előadta, hogy fia – I. r. panaszos – 2013. ápr. 20-án kb. 23 óra 50 perckor elment a P. nevű diszkóba, de a kidobók közölték vele, hogy nem engedik be cigány származása miatt. A szórakozóhely a panaszos állítása szerint a megyei közgyűlés alelnöke üzemelteti, illetve saját tulajdona. Az I. r. panaszos panasszal fordult az ott tartózkodó rendőrökhöz, akik azt válaszolták, hogy nem az őt dolguk, és az eset nem tartozik a hatáskörükbe. Ekkor a fiú hazaindult, és otthon sírva panasolta el, hogy mi történt vele. A II. r. panaszos ekkor felhívta a K. városi Rendőrkapitányságot (továbbiakban: rendőrkapitányság), és panaszt tett fia sérelmei miatt, ahol azt a felvilágosítást kapta, hogy a szórakozóhelyen teltház van, mivel az csak 200 fő befogadására képes. A II. r. panaszos ezért elment a szórakozóhelyre, hogy személyesen

győződjön meg arról, hogy tényleg igaz-e, amit a rendőrök mondanak, azonban a panaszos úgy látta, hogy maximum 50 fő lehetett a helyiségben. Ezután felment az utcára, szólt a rendőröknek, ismét elpanaszolta a sérelmeit, a rendőrök azonban csak egy jót mosolyogtak, és azt mondták, hogy tegyen panaszt, ahol akar, mert ők ezzel nem foglalkoznak. A II. r. panaszos szóvá tette a rendőröknek azt is, hogy az utcán fiatalok szesziesítalt fogyasztanak, kérte őket, hogy igazoltassák a fiatalokat az életkoruk miatt (hogy jogosultak-e egyáltalán alkoholt fogyasztani), illetve kérte, hogy vonják felelősségre azt a személyt, aki kiszolgáltta őket szesziesítallal. A kérésének azonban nem adtak helyt, azzal indokolva, hogy a panaszosnak nem lehet ilyen irányú kérése.

A beadványt azzal zárja a II. r. panaszos, hogy a történetek után 2013. április 22-én 10 óra körül személyesen bement a rendőrkapitányságra és a parancsnokkal akart beszélni, de mivel ő szabadságon volt, csak a helyettesével tudott. A parancsnok-helyettes elmondta neki, hogy nem bizonyítható, ami a diszkóban történik, mivel nincs kamerával felszerelve (nincs vészkijárat sem). A parancsnok helyettes azt is mondta, hogy ne próbáljon szembeszállni a megyei közgyűlés alelnökével, mert „rosszul jön ki belőle”.

2.) Az előadó testületi tag 2013. április 30- án telefonon tájékoztatta a II. r. panaszost arról, hogy beadványának alapvető sérelmét – mely szerint fiát roma származása miatt nem engedték be a szórakozóhelyre – nem a Testület, hanem az Egyenlő Bánásmód Hatóság jogosult vizsgálni. A II. r. panaszos kérte, hogy a Testület levélben tájékoztassa őt a lehetőségeiről. Az előadó testületi tag levélben tájékoztatta a II. r. panaszost a Testületre irányadó hatásköri és eljárásjogi rendelkezésekről, valamint ismertette az Egyenlő Bánásmód Hatóság hatáskörét, valamint a megyében található irodák elérhetőségéről és ügyfélfogadási rendjéről.

3.) A II. r. panaszos május 22-én előterjesztett beadványában úgy nyilatkozott, hogy a rendőri mulasztásokkal kapcsolatban továbbra is kéri a Testület vizsgálatát, a beadványa másik részével kapcsolatban felkeresi az Egyenlő Bánásmód Hatóságot, illetve kérte, hogy „a Testület tegye meg ezzel kapcsolatban a szükséges lépéseket”.

II.

A Testület az ügy érdemi vizsgálata, a tényállás pontosabb megismerése érdekében felvilágosítást kért az Országos Rendőr-főkapitányság (a továbbiakban: ORFK) Ellenőrzési Szolgálatán keresztül az illetékes rendőrkapitányságtól, valamint megküldeni kérte az ügyvel kapcsolatos rendőrségi dokumentumokat és a konkrét kérdésekkel kapcsolatban a rendőrség álláspontját. A rendelkezésre bocsátott iratokból az alábbi releváns tények voltak megállapíthatóak.

1.) Az illetékes rendőrkapitányság Rendészeti Osztályának vezetője 2013. június 13-án kelt jelentésében az intézkedéssel kapcsolatban az alábbiakról tájékoztatta a Testületet.

2013. április 20-án 0 óra 20 perckor K. város belterületén, F. téren a P. nevű szórakozóhely előtt 4 fő rendőr intézkedett: S. r. alezredes, H. r. főtörzsszázlós, P. r. törzsszázlós, Sz. r. alezredes. Az intézkedés előzménye az volt, hogy 2013. április 19-én 23 óra 15 perckor belváros ellenőrzésekor a II. r. panaszos megkeresett két rendőrt (a rendőrök neve név szerint szerepel a jelentésben), mivel elmondása szerint a P. nevű szórakozóhelyre valószínűleg azért nem engedték be a biztonsági őrök, mert a szórakozóhely tele volt. Olyan kijelentést nem tett, hogy roma származása miatt nem engedték be. Tekintettel arra, hogy szabálysértés vagy bűncselekmény elkövetése nem volt megállapítható, a rendőrök közölték vele, hogy

amennyiben panaszja van, forduljon az egység üzemeltetőjéhez vagy a város jegyzőjéhez. Az I. r. panaszos ezt tudomásul vette és távozott.

A rendőrkapitányság ügyeletére 00 óra 15 perckor telefonon bejelentést tett a II. r. panaszos, miszerint a fiát a P. nevű szórakozóhelyre nem engedik be azért, mert a szórakozóhely állítólag tele van, illetve azért sem, mert még nem töltötte be a 18. életévét. A II. r. panaszos beszámolt arról is, hogy meglátása szerint nincsenek bent többen 50 főnél, oda folyamatosan mennek le a fiatalok szórakozni, emiatt rendőrt kér a helyszínre.

00 óra 18 perckor a kapitányság ügyeletes. utasította S. r. alezredest, H. r. főtörzszászlóst és P. r. törzszászlóst, hogy menjenek a szórakozóhely elé, mert ott egy állampolgár szeretne velük beszélni. A helyszínre érkező rendőrök felvették a kapcsolatot a II. r. panaszossal, aki a helyszínre érkezve már azt mondta nekik, hogy fiát azért nem engedték be a szórakozóhelyre, mert roma származású. A jelentés kitér rá, hogy a bejelentésről készült hanganyagban erre nem történik utalás, a kifogás az volt, hogy a hely tele van, illetve az I. r. panaszos még nem töltötte be a 18. életévét.

S. r. alezredes felkereste a biztonsági őroket, akik elmondták, hogy az este folyamán több személyt is kénytelenek voltak elküldeni, mivel az egység megengedett létszámát nem haladhatják meg biztonsági okokból, illetve cáfolták azt, hogy etnikai hovatartozása miatt nem engedték be az I. r. panaszost. S. r. alezredes a helyszínen azt tapasztalta, hogy az egység valóban tele volt, továbbá ott tartózkodott 5-6 fő, akik roma származásúak voltak. Erről a II. r. panaszos is meggyőződhetett, ezek ellenére azonban úgy látta, hogy a szórakozóhely nincs tele, továbbá általánosságban elmondta, hogy szerinte fiatalok személyeket szeszitalal szolgálnak ki az egységben. Az utcán olyan személy nem tartózkodott, aki látszólag fiatalok vagy ittas állapotban lett volna. A Testület kérdésre válaszolva a jelentés azt is tartalmazza, hogy K. város területén nincs érvényben olyan önkormányzati rendelet, mely tiltaná a közterületen történő szeszital fogyasztást. A rendőrök közölték a II. r. panaszossal, hogy amennyiben őt vagy fiát sérelem érte a történetekkel kapcsolatban, forduljanak a város jegyzőjéhez, vagy a szórakozóhely üzemeltetőjéhez.

A II. r. panaszos ekkor kijelentette, hogy a szórakozóhely ellen úgysem tehet senki semmit, mivel az a megyei közgyűlés alelnökének tulajdonában áll. A rendőrök, mivel sem szabálysértést, sem bűncselekményt, sem pedig egyéb intézkedésre okot adó körülményt nem tapasztaltak, 00 óra 34 perckor jelentették a történeteket az ügyeletnek, és távoztak a helyszínről, rendőri jelentések készítését nem látták indokoltnak.

2013. április 22-én 10 órakor az ügyeletes értesítette Sz. r. alezredest, hogy a kapitányság épületében megjelent a II. r. panaszos és a parancsnokkal kíván beszélni. A Rendészeti Osztályvezető helyettesítését ellátó Sz. r. alezredes ment ki az ügyfélváróba a II. panaszossal beszélni, aki elmondta az április 20-án este történeteket. Sz. r. alezredes felvilágosította, hogy a budapesti West Balkán szórakozóhelyen történt események következtében szigorú szabályok léptek életbe a zenés-táncos rendezvényt szolgáltató vendéglátóipari egységekre vonatkozóan, amelyek megszegése esetén az üzemeltető komoly szankciókra számíthat. Ekkor a II. r. panaszos magából kikelve rasszizmusra hivatkozott, az ő érvelését nem hallgatta meg, hanem távozott a rendőrség épületéből. Sz. r. alezredes jelentésében rögzítette, hogy nem mondott olyat a II. r. panaszosnak, miszerint rosszul jönnek ki belőle, ha a szórakozóhely tulajdonosával ujjat húznak, ő mindössze annyit közölt vele, hogy ki a tulajdonos, akihez fordulhat a problémájával. A II. r. panaszos az esetkor nem nyilatkozott arra vonatkozóan, hogy a rendőri intézkedés ellen, vagy annak elmulasztása miatt panaszt kíván tenni.

Az ügyben keletkezett rendőri jelentések, rögzített telefonhívások és az EDR rádióforgalmazás alapján megállapításra került, hogy a rendőrkapitányság Rendészeti Osztály állományába tartozó rendőrök a hatályos jogszabályoknak megfelelően, jogszerűen és szakszerűen jártak el, a szükséges felvilágosítást a panaszosok részére megadták, intézkedésre okot adó körülmény az ügyben nem merült fel, ezért az ügygel kapcsolatban hiányosságot, mulasztást, szakszerűtlenséget vagy jogszerűtlenséget a kivizsgálás során nem állapítottak meg.

2.) A rendőrkapitányság mellékelte egy CD-lemezt is az iratanyaghoz, amelyen a bejelentés hanganyaga hallható.

A II. r. panaszos ennek során bemutatkozik az ügyeletesnek, és elmondja, hogy járőrt kér a P. nevű szórakozóhelyre. Az ügyeletes kérdésére válaszolva elmondja, hogy azért mert a fiát nem engedték be, mivel nincsen 18 éves, ezért ellenőrzést kér, mivel ő úgy látja, hogy más 18 éven aluliak is tartózkodnak bent. Az ügyeletes elmondja, hogy más járőröktől tudomása van arról, hogy teltház van a szórakozóhelyen, mivel minden jegy elkelt már, és azon felüli létszám biztonsági okokból nem engedhető be. A II. r. panaszos azt feleli erre, hogy ez nem igaz, mert „sokan mennek le”. Az ügyeletes elmondja, hogy valószínűleg nekik már megvan a belépőjük. A II. r. panaszos azonban kitartóan állítja, hogy ez nem így van, ezért az ügyeletes azt mondja, hogy várjon türelemmel, odaküld valakit.

3.) Az ügy előzményénél jelenlévő Sz. T. r. zászlós 2013. június 12-én kelt jelentése annyi új információt tartalmaz az eddigiekhez képest, hogy az I. r. panaszos nem említette, hogy származása miatt nem engedték be, illetve már őt is tájékoztatták arról, hogy amennyiben panasza van az esettel kapcsolatban, forduljon a város jegyzőjéhez, vagy a szórakozóhely üzemeltetőjéhez. A r. törzszászlósnak szolgálata teljesítése során feladata volt – S. r. alezredes utasítása alapján – a szórakozóhely és annak környékének visszatérő ellenőrzése. Ennek során többször is szemtanúja volt annak, hogy a jegyszedők több embert nem engedtek be a teltház miatt. Az ellenőrzések során szabálysértést, vagy más, rendőri intézkedést igénylő cselekményt nem észlelt, éppen ezért jelentés sem készült.

4.) A II. r. panaszos kérésére történő intézkedés során H. r. főtörzszászlós és P. törzszászlós 2013. június 11-én kelt jelentésében az alábbi információk szerepelnek az intézkedéssel kapcsolatban.

A II. r. panaszos a helyszínre való megérkezésükkor odalépett hozzájuk és elmondta, hogy fiát roma származása miatt nem engedték be a szórakozóhelyre. S. r. alezredes lement a jegyszedőkhöz. Visszaérve elmondta a II. r. panaszosnak, hogy a jegyszedők azért nem engedték be a gyermekét, mivel telt ház van, és a biztonságos működtetés miatt több embert már nem engedhetnek be. Azt is elmondta, hogy a szórakozóhelyen több roma személy is szórakozik, így kizárt, hogy fiát származása miatt nem engedték be. Ezután a II. r. panaszos lement, kis idő múlva visszatért és közölte, hogy ő biztos benne, hogy nincsen teltház. Ezek után indulatosan olyan általánosságokat kezdett el mondani, hogy mennyi fiatalok személyt szolgálnak ki szeszestállal, illetve milyen sokan isznak közterületen. A rendőrök kérték, hogy mutasson ilyen személyeket, mivel a helyszínen ők ilyet nem láttak. Erre a II. r. panaszos elmondta, hogy nem a mai estére értette, hanem általánosságban.

A jelentés cáfolja, hogy a II. r. panaszos konkrét személyek igazoltatását kérte volna. S. r. ezredes tájékoztatta őt, hogy az nem rendőrségi hatáskör, hogy a gyermekét teltház miatt nem engedik be a szórakozóhelyre, ezzel kapcsolatos panaszával forduljon az üzemeltetőhöz, vagy az önkormányzat jegyzőjéhez.

A II. r. panaszos mielőtt távozott a helyszínről, kijelentette, hogy a szórakozóhely ellen senki nem tehet semmit, mert az a megyei közgyűlés alelnökéé. Ismételten felhívták a figyelmét arra, hogy az ügynek nincs köze az alelnök úrhoz, mivel a jegyszedők csak az előírásokat tartották be.

A jelentés kitér rá, hogy ottlétük alatt a II. r. panaszos szeme láttára is több embert elküldtek a teltház miatt, csak az előre megvásárolt jeggyel rendelkezők mehettek be. Végezetül a jelentést készítő rendőr felháborítónak tartja, hogy a II. r. panaszos azt állítja, kinevették őt, ezt határozottan nem felel meg a valóságnak, mindhárom intézkedő rendőr kulturáltan beszélt vele.

5.) Az intézkedésben résztvevő S. r. alezredes 2013. június 11-én kelt jelentése az alábbi új információkat tartalmazza.

A II. r. panaszos mellett a helyszínen tartózkodott a felesége, valamint fiuk, az I. r. panaszos is. A II. r. panaszos nem kérte a rendőröktől, hogy igazoltassanak konkrét személyt vagy személyeket; amennyiben rendőri intézkedés vált volna szükségessé, azt haladéktalanul megtették volna, eleget téve intézkedési kötelezettségüknek.

Az éjszaka folyamán S. r. alezredes utasítására az ** és ** hívójelű járőrök visszatérően, több esetben is ellenőrizték a szórakozóhelyet és annak környékét, de ott szabálysértést, vagy más rendőri intézkedést igénylő cselekményt nem észleltek.

6.) Sz. S. r. alezredes 2013. június 11-én kelt jelentésében leírja, hogy az ügyeletes arról értesítette őt, hogy a II. r. panaszos bement a kapitányság épületébe azzal, hogy a parancsnokkal szeretne beszélni. Az ügyfélváróban a II. r. panaszos elmondta a 2013. április 20-án éjjel történeteket, amire a r. alezredes akként reagált, hogy a fővárosban történt disco baleset óta szigorúbb szabályokat vezettek be, amelyeket a tulajdonosoknak maradéktalanul be kell tartaniuk, mert ellenkező esetben büntetésre számíthatnak. A II. r. panaszos ekkor magából kikelve rasszizmusra hivatkozott, nem hallgatta meg a r. alezredes érvelését, mely szerint az ügy nem tartozik a rendőrség hatáskörébe és forduljon a problémájával a tulajdonoshoz, vagy az önkormányzat jegyzőjéhez. A II. r. panaszos ezt meghallva távozott a rendőrség épületéből.

Jelentésében a r. alezredes határozottan cáfolta a II. r. panaszos azon állítását, mely szerint ő azt mondta volna, hogy „rosszul jön ki belőle, ha ujjat húz a szórakozóhely tulajdonosával”. Az alezredes úgy ítélte meg, hogy ez az eset nem tartozik a rendőrség hatáskörébe, ezért aznap nem készített róla jelentést.

III.

1.) A Testület a panaszbeadványban foglaltak kapcsán elsőként azt értékelte, hogy hatásköri szabályai mely panaszosi sérelmek vizsgálatát teszik lehetővé.

A Testület eljárását az Rtv. a IX. Fejezetében, Jogorvoslatok alcím alatt szabályozza. Az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy az, „akinek az e törvény IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette [...] kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány,

valamint a főigazgatók a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálja el". Az idézett rendelkezés értelmében a Testület hatáskörébe kizárólag azon rendőri intézkedések és mulasztások vizsgálata tartozik, melyek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetének alkalmazásával összefüggésben merülnek fel. Ennek megfelelően a Testületnek

- a rendőri tevékenység általános elveinek és szabályainak érvényesülése (különösen: intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség stb.),
- a rendőri intézkedések vagy azok elmulasztása (különösen: igazoltatás, ruházatsomag-jármű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, közlekedésrendészeti intézkedés stb.),
- a kényszerítő eszközök törvényes alkalmazása (különösen: testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegoszlatás stb.) tekintetében van hatásköre eljárni és az adott intézkedést, cselekményt, vagy mulasztást vizsgálni abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

A fenti hatásköri szabályok alapján a Testület nem vizsgálhatta a panasz azon részét, amelyben a II. r. panaszos azt sérelmezte, hogy fiatalos fiát – roma származása miatt – nem engedték be a szóban forgó szórakozóhelyre. A Testület tájékoztató levelében informálta a II. r. panaszost arról, hogy az egyenlő bánásmódról és az esélyegyenlőség előmozdításáról szóló 2003. évi CXXV. törvény a diszkrimináció elleni küzdelemben általános hatáskörrel és speciális feladatokkal az Egyenlő Bánásmód Hatóságot ruházza fel. A hatóság minden ún. védett tulajdonsággal – nemzeti-etnikai kisebbséghez tartozás, bőrszín, fogyatékoság, nemi hovatartozás, kor stb. – összefüggésben megvalósuló diszkriminációs ügyben eljár, illetve a foglalkoztatás, oktatás, más köz- és magánszolgáltatások nyújtása során elkövetett hátrányos megkülönböztetés esetén hatósági vizsgálatot folytathat. A II. r. panaszos a tájékoztatást tudomásul vette, és kérte, hogy a Testület ez ügyben minden szükséges lépést tegyen meg.

Az előadó testületi tag éppen ezért 2013. május 28-án kelt levelében a panasz egy példányának továbbításával az Egyenlő Bánásmód Hatóságot megkereste az ügy ilyen irányú kivizsgálása céljából.

Fentiek okán a Testület hatáskörének hiányát állapította meg azzal összefüggésben, hogy az I. r. panaszost a megjelölt szórakozóhelyre – a II. r. panaszos állítása szerint roma származása miatt – nem engedték be.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rtv. és a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) rendelkezéseire – a vizsgálat tárgyává tette a rendőrök intézkedési kötelezettségét és annak teljesítését.

2.) A Testület elsőként azon panaszosi kifogást vizsgálta, mely szerint a rendőrök nem foglalkoztak az I. r. panaszos azon sérelmével, mely szerint a kidobók cigány származása miatt nem engedték be a szórakozóhelyre, azt mondták, hogy az eset nem tartozik a hatáskörükbe.

A rendőrségi iratok a II. r. panaszos állításaival ellentétben azt tartalmazzák, hogy a fiú nem is említette, hogy származása miatt nem engedték be a szórakozóhelyre, csupán annyit mondott, hogy valószínűleg teltház miatt nem engedték be. Mivel szabálysértés vagy bűncselekmény elkövetése, illetőleg annak gyanúja nem merült fel, a rendőrök egyéb intézkedést nem fogantatosítottak, csupán közölték az I. r. panaszossal, hogy amennyiben panasza van a történetekkel kapcsolatban, forduljon az egység üzemeltetőjéhez vagy a város jegyzőjéhez. Az I. r. panaszos ezt tudomásul vette és távozott.

Az Rtv. 2. §-ának (1) bekezdése szerint a rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyonbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak. A rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait.

Az Rtv. 24. §-a szabályozza a rendőrség segítségnyújtási kötelezettségét. Az (1)-(3) bekezdések szerint „a rendőr köteles a feladatkörébe tartozó segítséget, illetőleg a hozzáfordulónak a tőle elvárható felvilágosítást megadni.

Az Rtv. 13. §-ának (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. A Szolgálati Szabályzat 9. §-ának (1) bekezdése azzal egészíti ki a fenti szabályt, hogy a rendőr szabálysértés észlelése esetén feljelentést tesz, vagy – jogszabály által meghatározott esetekben – helyszíni bírságot szab ki. A szabálysértést észlelő rendőr figyelmeztetést azon szabálysértés esetén alkalmazhat, amely miatt helyszíni bírságot szabhat ki. A 8. §-a szerint pedig a rendőr az általa észlelt vagy tudomására jutott és hivatalból üldözendő bűncselekményről – ha az elkövető ismert, annak megjelölésével – feljelentést tesz, vagy ha a nyomozó hatóság tagja, úgy hivatalból megteszi a szükséges intézkedéseket a büntetőeljárás megindítása érdekében. A rendőr a magánindítványra büntethető bűncselekmény észlelése esetén a feljelentés megtételére jogosult kérésére megadja a szükséges felvilágosítást.

A zenés, táncos rendezvények működésének biztonságosabbá tételéről 2011. (III. 8.) Korm. rendelet (továbbiakban: Korm. rendelet) tartalmazza a zenés, táncos rendezvények tartására vonatkozó szabályokat, azaz rendelkezik a rendezvénytartási engedélyezési eljárásról, a biztosítási tervről, az üzemeltető és szervező kötelezettségeiről, valamint a biztonsági személyzetről, a belépés esetleges korlátozásáról és a hatósági ellenőrzésekről. A hivatkozott Korm. rendelet a következőket tartalmazza:

8. § A biztonsági terv tartalmazza:

- a) a zenés, táncos rendezvény helyszínének alaprajzát, *befogadóképességét* és az oda való belépés és eltávozás rendjét;
- b) a zenés, táncos rendezvény helyszínének baleset, elemi csapás, tömeges rendbontás esetére vonatkozó kiürítési, menekítési tervét;
- c) a biztonsági követelmények érvényesítésében közreműködők tevékenységének leírását;
- d) a biztonsági személyzet létszámát;
- e) az egészségügyi biztosítás feltételeinek meglétére vonatkozó utalást; valamint
- f) szabadtéri rendezvényeknél a viharos időjárás esetére vonatkozó intézkedési tervet.

11. § A rendezvény szervezője

- a) *amennyiben ezt előre meghirdette, korlátozhatja* a fiatalkorúak zenés, táncos rendezvény helyszínére való *belépését* olyan módon, hogy a zenés, táncos rendezvény helyszínére történő belépést az *életkort igazoló okmány előzetes felmutatásához,*
- b) a *beléptetést* a fiatalok alkohollal történő kiszolgálásának megelőzése, esetleges alkoholfogyasztásuk ellenőrizhetősége érdekében *a fiatalkorúak számára megkülönböztető jelzéssel ellátott belépőjegyhez (kártyához, karszalaghoz) kötheti.*

12. § (1) Zenés, táncos rendezvények ellenőrzésére jogosult:

- a) a jegyző;

- b) valamennyi, az engedélyezési eljárásban részt vett szakhatóság;
- c) bármely hatóság, amelyet más jogszabály az ellenőrzésre feljogosít.

(2) Az ellenőrzésre jogosult hatóságok (a továbbiakban: hatóság) ellenőrzési tevékenységét a jegyző hangolja össze.

14. § (1) Az alkalmi rendezvényt a hatóság szükség szerint ellenőrzi.

(2) A rendszeres rendezvény helyszínén a zenés, táncos rendezvények időpontjában egy éven belül - az építésügyi hatóság, valamint a munkaügyi és munkavédelmi hatóság kivételével - minden hatóság köteles legalább két ellenőrzést végezni. A hatósági ellenőrzés koordinálását a jegyző végzi. Az ellenőrzés végrehajtása során a hatóság törekszik arra, hogy a zenés, táncos rendezvény résztvevőit a lehető legkisebb mértékben zavarja.

(3) A hatóság az ellenőrzés során tapasztalt hiányosságokra, jogsértésekre tekintettel - a külön jogszabályban meghatározott jogkövetkezményeken túl - az alábbi intézkedéseket alkalmazhatja:

a) figyelmeztetés, ha a zenés, táncos rendezvény helyszínén a hatóság első ízben állapított meg jogsértést, kivéve az (5) bekezdésben szabályozott eseteket;

b) felszólítás a hiányosságok meghatározott időn belüli pótlására;

c) a tapasztalt jogsértésről ideiglenes intézkedés nélkül értesíti a jegyzőt és eljárást kezdeményez;

d) a zenés, táncos rendezvény folytatását a helyszínen felfüggeszti.

(4) Az ellenőrzést végző hatóság a (3) bekezdés alapján tett intézkedésekről - a c) pont kivételével - a következő munkanapon tájékoztatja a jegyzőt.

(5) Amennyiben az ellenőrzést végző hatóság az alábbi jogsértéseket tapasztalja, köteles a külön jogszabályban meghatározott ideiglenes intézkedés keretében a zenés, táncos rendezvény folytatását a helyszínen felfüggeszteni:

a) a rendezvényhelyszín engedély iránti kérelemben meghatározott befogadóképességének nyilvánvalóan jelentős túllépése;

b) a biztonsági tervben meghatározott számú biztonsági személyzet hiánya;

c) az engedély hiánya;

d) a zenés, táncos rendezvény folytatása az élet- vagy testi épség veszélyeztetésével jár;

e) a zenés, táncos rendezvény folytatása a közbiztonságot vagy a közrendet közvetlenül és súlyosan veszélyezteti.

A bejelentés tartalmával kapcsolatban kijelentető, hogy ellentmondás feszül a felek állításai között arra vonatkozóan, hogy az I. r. panaszos említette-e a rendőröknek, hogy roma származása miatt nem engedték be. A rendőrségi iratok szerint az I. r. panaszos tisztában volt azzal, hogy a biztonsági okból korlátozott létszám miatt nem engedték be őt, a II. r. panaszos által rögzített telefonos bejelentésben is annyi hangzott el, hogy az életkora, illetve teltház miatt nem engedték be a fiát; csak a II. r. panaszos által a helyszínen tett nyilatkozatában, valamint a Testülethez eljuttatott beadványában említi, hogy roma származása miatt nem engedték be a fiát, bár annyit már a telefonban is jelzett, hogy az életkorra, illetve a létszámra vonatkozó magyarázatokat nem tartja hihetőnek. A Testület az eset megítélésénél a rendelkezésre álló hangfelvételt vette alapul. (A Testület megjegyzi, hogy a hangfelvételtől kiderül az is, hogy a II. r. panaszos már a helyszínről telefonált, a beadványában szereplő állításával ellentétben, ahol úgy fogalmazott, hogy a telefonos rendőri tájékoztatást követően ment oda a szórakozóhelyre, meggyőződni a tájékoztatás valóságtartalmáról.)

A Testület valószínűtlennek találta azt a rendőrségi iratokban található indoklást, mely szerint az I. r. panaszos mintegy csupán tényként közölte, hogy valószínűleg a létszám miatt nem engedték be, hiszen ez köztudomásúlag nem olyan körülmény, amellyel összefüggésben

alappal kérhet rendőri segítséget valaki. Az este folyamán tett intézkedés sorozatból – abból, hogy később az I. r. panaszos édesapja is megkereste a rendőrséget (ami értelemszerűen azt implikálja, hogy az I. r. panaszos neki is elpanaszolta a történeteket) – valószínűsíthető, hogy az I. r. panaszos segítségért fordult a rendőrökhöz, mivel nem tudta elfogadni azt a magyarázatot, amelyet a szórakozóhelyen kapott. (Ebben az esetben irreleváns, hogy azt milyen okból adták neki, és hogy az egyébként megfelelt-e valóságnak.)

A Testület ezért az I. r. panaszos elmondására alapította a történetek értékelését, tehát azt kellett vizsgálnia, hogy amennyiben valaki arra hivatkozik, hogy diszkriminatív okból, illetve módon zárják ki egy szolgáltatásból, milyen rendőri intézkedést, segítségnyújtást várhat el.

A szolgáltatás tekintetében megvalósuló hátrányos megkülönböztetés a hatályos magyar szabályozás szerint sem bűncselekményt, sem szabálysértést nem valósít meg, így az ilyen jogsértésekre irányadó normák alkalmazása nem kérhető számon a rendőrségtől, és az Rtv. ezen a körön kívül sem tartalmaz olyan intézkedési formát, amely egy ilyen helyzetben egyértelműen alkalmazandó lenne.

Az Rtv. 2. §-ában foglalt azon kötelezettség azonban, amely szerint a rendőrség védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait, illetve a 24. §-ban foglalt segítségnyújtási kötelezettség azt eredményezi, hogy amennyiben a rendőr segítségét kéri az egyenlő bánásmód követelményének megsértése miatt, úgy legalább annyi elvárható, hogy – amint az a II. r. panaszos érkezése után megtörtént – megpróbálja tisztázni az eset körülményeit, és amennyiben a panasz megalapozottnak tűnik, figyelmeztesse a jogsértőt a törvényes rendelkezések betartására.

A Testület álláspontja szerint a létszám (teltház) miatti belépés korlátozását a működési engedélyben szereplő befogadóképesség nyilvánvalóan indokolhatja, ugyanakkor a diszkrimináció alapján történő szűrés gyanúja esetében a rendőröktől elvárható lett volna, hogy figyelmeztessék a biztonsági őröket arra, hogy a jogszabályok értelmében törvénytelen, amit tesznek. Mindennek azonban előfeltétele lett volna, hogy a rendőrök már az I. r. panaszos segítségkérése alapján is igyekezzenek tisztázni a belépés megtagadásának okát.

A hivatkozott Korm. rendeletről egyértelműen kitűnik, hogy az üzemeltető (illetve szervező) kötelessége a zenés, táncos rendezvény biztosításának megszervezése, amely egyébként a rendezvény és a helyszín jellegzetességeihez, valamint a helyszín befogadóképességéhez igazodik. A Korm. rendelet lehetőséget biztosít a rendezvény szervezőjének a belépők életkor szerinti szűrésére is, tehát az életkor szerinti belépés korlátozása a rendezvény szervezőjének jogosultsága. A Testület álláspontja szerint a rendőröktől elvárható helyes intézkedés az lett volna, ha meggyőződnek az I. r. által közölt állítás valóságtartalmáról, hogy valóban teltház van-e az adott szórakozóhelyen.

Tekintettel arra, hogy a rendőrök a hozzájuk segítségért forduló I. r. panaszos által elmondottakról nem győződtek meg személyesen, hogy a helyszínen tapasztaltak alapján felmérhessék, szükséges-e bármilyen további intézkedést foganatosítani, a Testület az I. r. panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelmét állapította meg, amely sérelmet csekély fokúnak ítélte.

3.) A Testület ezt követően a II. r. panaszos azon sérelmét vizsgálta, mely szerint a telefonos bejelentése miatt a helyszínen megjelenő rendőrök továbbra sem intézkedtek.

a) Ahogy azt a Testület az előző pontban kifejtette, a bejelentés tartalmát illetően a rendőrség által rendelkezésre bocsátott hangfelvételre támaszkodott, amelyen a II. r. panaszos elmondja, hogy a fiát nem engedik be a szórakozóhelyre az életkora miatt, azonban a álláspontja szerint ez nem hihető magyarázat, mert más fiatalok is jelen vannak a szórakozóhelyen, ezért intézkedést kér. A rendőr arról tájékoztatja a II. r. panaszost, hogy a járőröktől tudomása van arról, hogy teltház van, valószínűleg ezért nem engedték be a fiát. A II. r. panaszos azonban kitart amellett, hogy meglátása szerint nincsenek bent többen 50 főnél, oda folyamatosan mennek le a fiatalok szórakozni, és nem fogadta el az ügyeletes további magyarázatát, hogy nekik már valószínűleg megvan a belépőjük.

A Testület megítélése szerint a II. r. panaszos által körülírt helyzet nem tartalmazott ugyan olyan elemet, ami nyilvánvaló szabálytalanságra utalt volna, azonban a rendőrség a II. r. panaszos kérésére megjelent a helyszínen abból a célból, hogy tájékozódjon a helyzetet illetően, esetleges szabálytalanságokat feltárva, ezáltal vizsgálhatóvá vált a rendőrség szórakozóhelyen tett intézkedése.

b) A Testületnek ezt követően abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy az intézkedési-, illetve segítségnyújtási kötelezettségét a kikerkező rendőrök jelen esetben megfelelően teljesítették-e.

Az Rtv. 2. §-ának (1) bekezdése szerint a rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyonbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak. A rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait.

Az Rtv. 24. §-a szabályozza a rendőrség segítségnyújtási kötelezettségét. Az (1)-(3) bekezdések szerint „a rendőr köteles a feladatkörébe tartozó segítséget, illetőleg a hozzáfordulóknak a tőle elvárható felvilágosítást megadni.

A rendőr továbbá feladata ellátása során igazoltathatja azt, akinek személyazonosságát a közrend, a közbiztonság védelme érdekében, bűnmegelőzési vagy bűnüldözési célból, a tartózkodása jogszerűségének megállapítása céljából, közlekedésrendészeti ellenőrzés során, továbbá az igazoltatott vagy más természetes, illetve jogi személy és egyéb szervezet jogainak védelme érdekében kell megállapítani [Rtv. 29. § (1) a)].

Vizsgálata során a Testület abból indult ki, hogy az adott helyzetben konkrétan mit kellett felölelnie az Rtv. 13. §-ában előírt, általános intézkedési kötelezettségnek. A Testület álláspontja szerint az intézkedési kötelezettség teljesítésének jelen helyzetben arra kellett kiterjednie, hogy a bejelentésre a rendőrök a helyszínen megjelenjenek, a tényállásról tájékozódjanak, és alapos tájékoztatást nyújtsanak a jogi lehetőségeket illetően, valamint amennyiben szükséges, további intézkedéseket foganatosítsanak.

A rendőrségi iratok arról számolnak be, hogy meghallgatták a II. r. panaszost, ezt követően kapcsolatba léptek a szórakozóhely biztonsági személyzetével, a kapott információkról tájékoztatták a II. r. panaszost – többek között arról is, hogy több roma is szórakozik a diszkóban, és a II. r. panaszos ezen állítás valóságáról meg is győződött –, illetve arról is, hogy amennyiben panasza van, forduljon az egység üzemeltetőjéhez, vagy a város jegyzőjéhez. A jelentések azt is tartalmazták, hogy a rendőrök szemtanúi voltak annak, hogy több személyt sem engedtek le a szórakozóhelyre, és erről a panaszos is meggyőződhetett. Mivel szabálytalanságot nem tapasztaltak a rendőrök, más intézkedés foganatosítását nem látták indokoltnak. Az éjszaka folyamán S. r. alezredes utasítására a járőrök visszatérően, több

esetben is ellenőrizték a szórakozóhelyet és annak környékét, de ott szabálysértést, vagy más rendőri intézkedést igénylő cselekményt továbbra sem észleltek.

Mindezek alapján a Testület álláspontja szerint az intézkedő rendőrök megfelelő körültekintéssel jártak el az eset kapcsán, maradéktalanul fogantatosították a szükséges intézkedéseket, mivel az adott körülmények közt a rendelkezésükre álló eszközöket igénybe vették, igyekeztek a problémát a leghatékonyabban orvosolni.

A Testület álláspontja szerint a helyszínre kiérkező rendőrök megfelelő körültekintéssel jártak el az eset kapcsán, intézkedési-, illetve segítségnyújtási kötelezettségének eleget tett, így nem tudott a Testület megállapítani olyan mulasztást, amely a II. r. panaszos oldalán alapjogsérelmet keletkeztetett volna.

4.) A beadvány szerint a II. r. panaszos kérte, hogy az eset során igazoltassák a helyszínen lévő fiatalokat, mivel meglátása szerint ők szeszestalt fogyasztottak, valamint azt is kérte a rendőröktől, hogy a részükre italt árusítókat büntessék meg.

A rendőrségi iratok cáfolták, hogy a II. r. panaszos részéről ilyen irányú kérés elhangzott volna. A rendőrségi iratokban a panaszosi állítással ellentétben az szerepel, hogy a II. r. panaszos általánosságban hívta fel erre a problémára a rendőrök figyelmét, és amikor a rendőrök kérték őt, hogy mutasson konkrét, közterületen italozó (vagy ittas) fiatalokat, akkor nem tudott ilyet mutatni.

Azt Rtv. 24.§ (4) bekezdése alapján a rendőrt a jogainak érvényesítése végett bárki felkérheti más személy igazoltatására, és abban az esetben, ha az igazoltatást kérő valószínűsíti, hogy az igazoltatáshoz jogos érdeke fűződik, és a személyazonosságát igazolja, a rendőr a kérést teljesíti. Az igazoltatott adatait – a 24/A. § (1) bekezdésében foglaltakat kivéve – a rendőrkapitányság adja ki az igazoltatást kérőnek, ha az adatokhoz fűződő jogosultságát hitelt érdemlően igazolja.

[Ugyanezen jogszabályhely (5) bekezdése kimondja, hogy ha az igazoltatást kérő az igazoltatást követő 8 napon belül az adatok kiadását nem kéri, vagy a jogosultságát nem igazolja, az igazoltatottnak a (4) bekezdés alapján felvett adatait meg kell semmisíteni.

A 24. § (6) bekezdése pedig a következőképp rendelkezik: „Az adatok kiadásáról az igazoltatott személyt írásban értesíteni kell. Az értesítésben közölni kell az igazoltatást kérő igényének indokait. Ha az igazoltatott kéri, az igazoltatást kérő személyazonosító adatait vele közölni kell.”]

Amint az látható, más *konkrét* (nem általánosságban megjelölt) személy igazoltatását csak jogos érdek valószínűsítése esetén végzi el a rendőr, miután az igazoltatást kérő a személyazonosságát igazolta. A Testület elfogadta a rendőrségi iratokban foglaltakat, amelyek arról számoltak be, hogy a II. r. panaszos egyrésztől ilyen jogos érdeket nem valószínűsített, másrésztől általánosságban sorolta fel a kifogásait a fiatalok alkohol fogyasztásával kapcsolatban, és konkrét személyt nem tudott mutatni a rendőrök kérésére, aki ittas fiatakorú benyomását keltette volna.

Fentiek okán a Testület megállapította, hogy a rendőrök nem követtek el jogsértést azzal, hogy a II. r. panaszos igazoltatására vonatkozó kérésének nem tettek eleget, ezáltal nem sérült a tisztességes eljáráshoz való joga.

IV.

A Testület vizsgálata során megállapította, hogy az I. r. panaszos tisztességes eljáráshoz való joga sérelmet szenvedett, mivel a segítséget kérő I. r. panaszos állításának valóságtartalmáról a rendőrök nem győződtek meg személyesen.

A Testület megítélése szerint a II. r. panaszos által telefonon tett bejelentés nem tartalmazott ugyan olyan elemet, ami nyilvánvaló szabálytalanságra utalt volna, azonban a rendőrség a II. r. panaszos kérésére megjelent a helyszínen abból a célból, hogy tájékozódjon a helyzetet illetően, esetleges szabálytalanságokat feltárva, ezáltal vizsgálhatóvá vált a rendőrség szórakozóhelyen tett intézkedése. A Testület álláspontja szerint a helyszínen kiérkező rendőrök megfelelő körültekintéssel jártak el az eset kapcsán, intézkedési-, illetve segítségnyújtási kötelezettségének eleget tett, így nem tudott a Testület megállapítani olyan mulasztást, amely a II. r. panaszos oldalán alapjogsérelmet keletkeztetett volna.

A Testület megállapította, hogy a rendőrök nem követtek el jogsértést azzal, hogy a II. r. panaszos fiatalok igazoltatására vonatkozó kérésének nem tettek eleget, ezáltal nem sérült a II. r. panaszos tisztességes eljáráshoz való joga.

A fentiek alapján a Testület az Rtv. 93. § (2) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint döntött, és a panaszt átteszi az intézkedést foganatosító szerv vezetőjéhez.

Budapest, 2013. december 11.

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
előadó testületi tag

Dr. Kádár András Kristóf
testületi tag

Dr. Féja András
testületi tag